

Truyện cổ tích Việt Nam hay nhất

Sự tích Thánh Tản Viên

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

Ngày xưa có một người tiều phu cứ sáng tinh mơ thì vác búa vào rừng đốn củi. Một lần, đang đi anh chợt nghe có tiếng trẻ khóc. Anh đứng lại nghe xem tiếng khóc ấy ở đâu đưa lại thì thấy phía trước mắt có một con dê rừng rất lớn đang lầy chân trước bởi một đồng cỏ khô, tiếng trẻ khóc ở đồng cỏ đưa ra.

Con vật bới đồng cỏ rất nhẹ nhàng, lộ dần ra một đứa trẻ còn đỏ hỏn, bụ bẫm, rồi nó nằm xuống cho đứa trẻ bú. Đứa trẻ rít lấy rít để bầu sữa căng. Một lát sau, con dê đứng dậy liếm chỏm tóc trên đầu đứa trẻ rồi chạy đi.

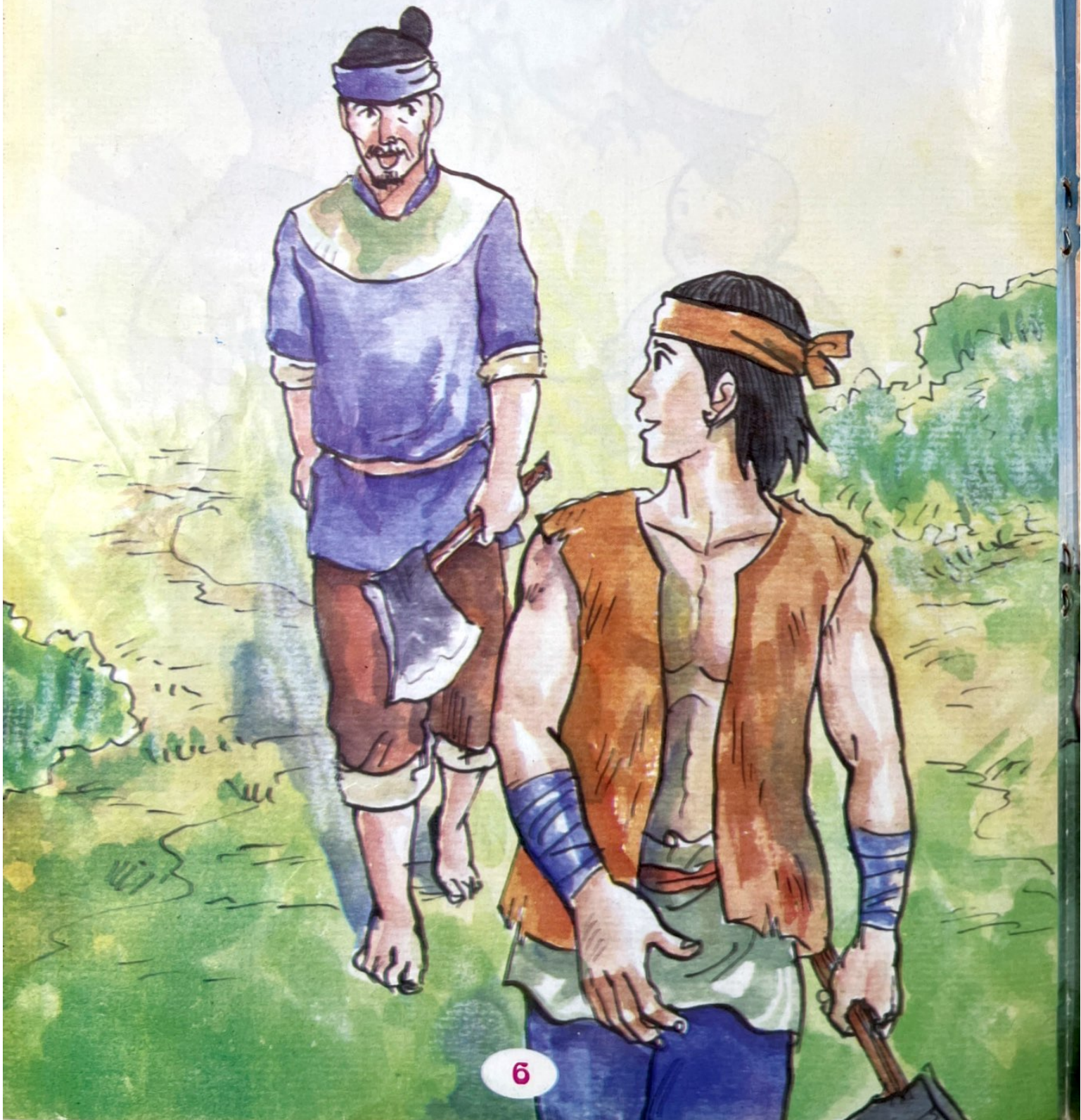

Con dê vừa đi khỏi thì
một đàn chim bay đến phủ
những sợi cỏ khô lên người
đứa bé rồi lại bay vù đi.

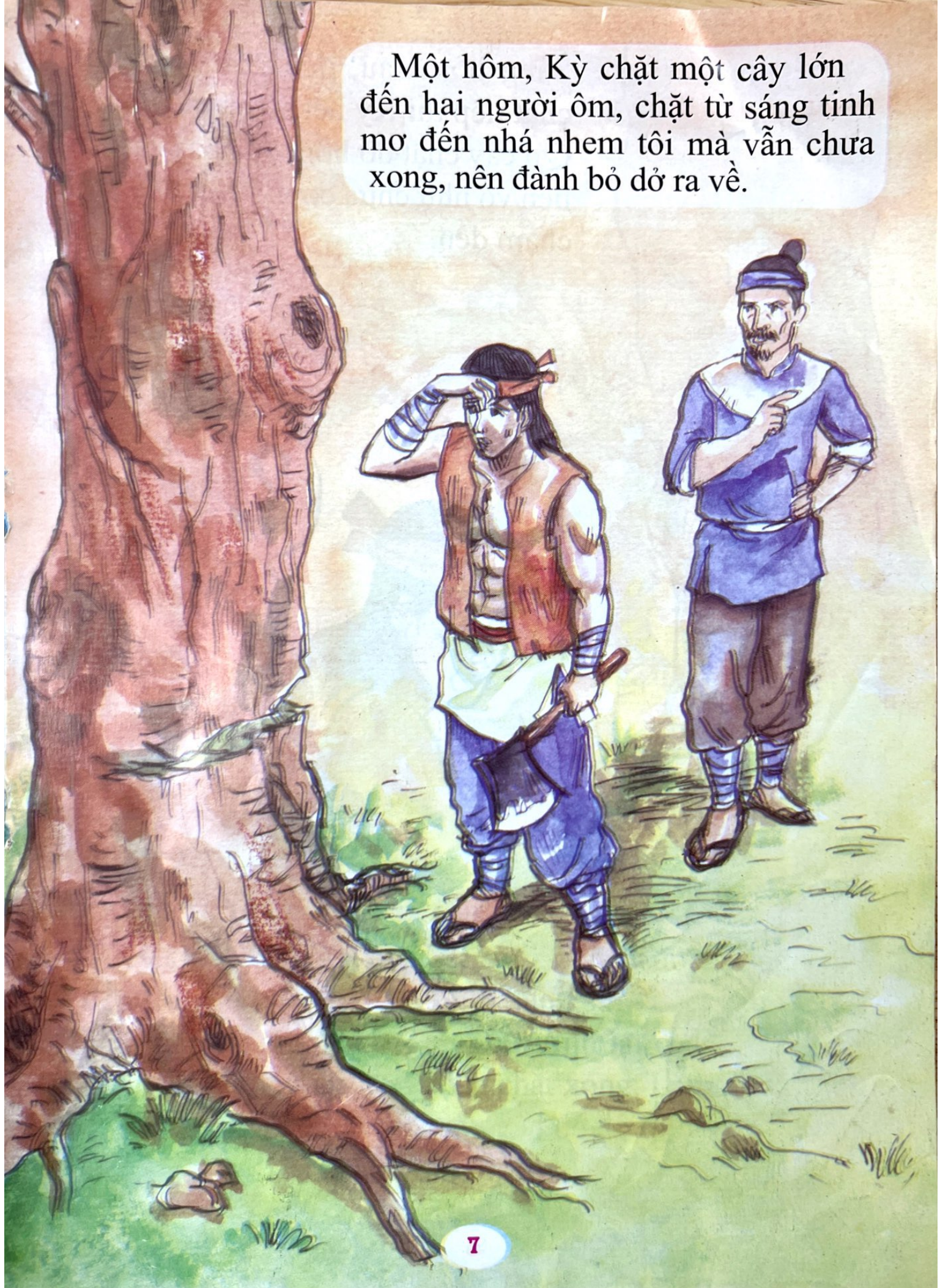
Người tiểu phu lâm bầm một mình: “Đứa trẻ này thật kỳ lạ”. Sau đó anh đến bới đồng cỏ khô thì thấy đứa trẻ là một bé trai. Anh bế đứa trẻ lên, mang nó về nuôi và đặt tên nó là Kỳ.

Kỳ lớn nhanh như thổi và rất khỏe mạnh. Khi đã trở thành một chàng thanh niên lực lưỡng, ngày ngày Kỳ vác búa theo cha nuôi vào rừng đốn củi.

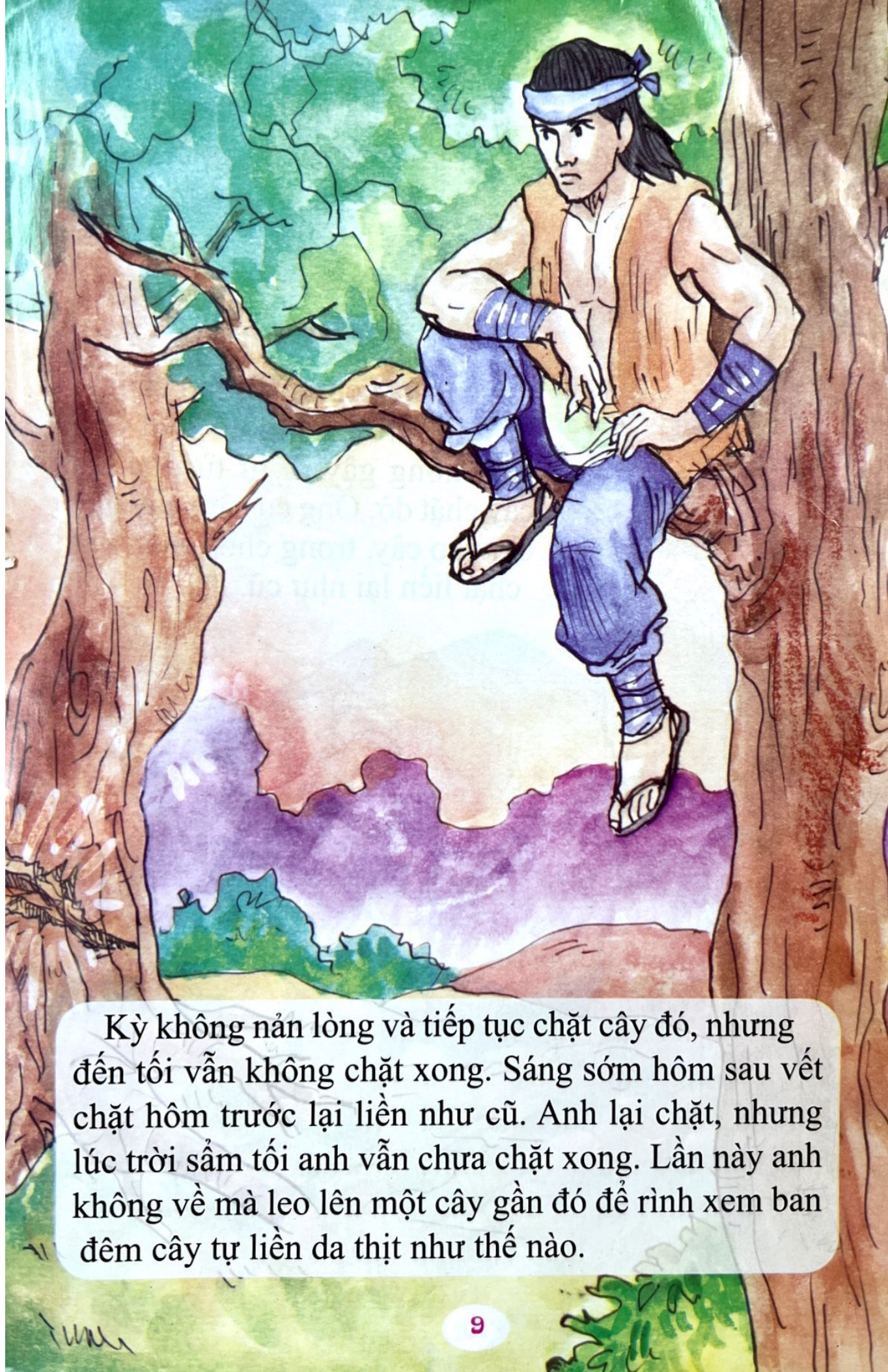

Một hôm, Kỳ chặt một cây lớn
đến hai người ôm, chặt từ sáng tinh
mơ đến nhá nhem tối mà vẫn chưa
xong, nên đành bỏ dở ra về.

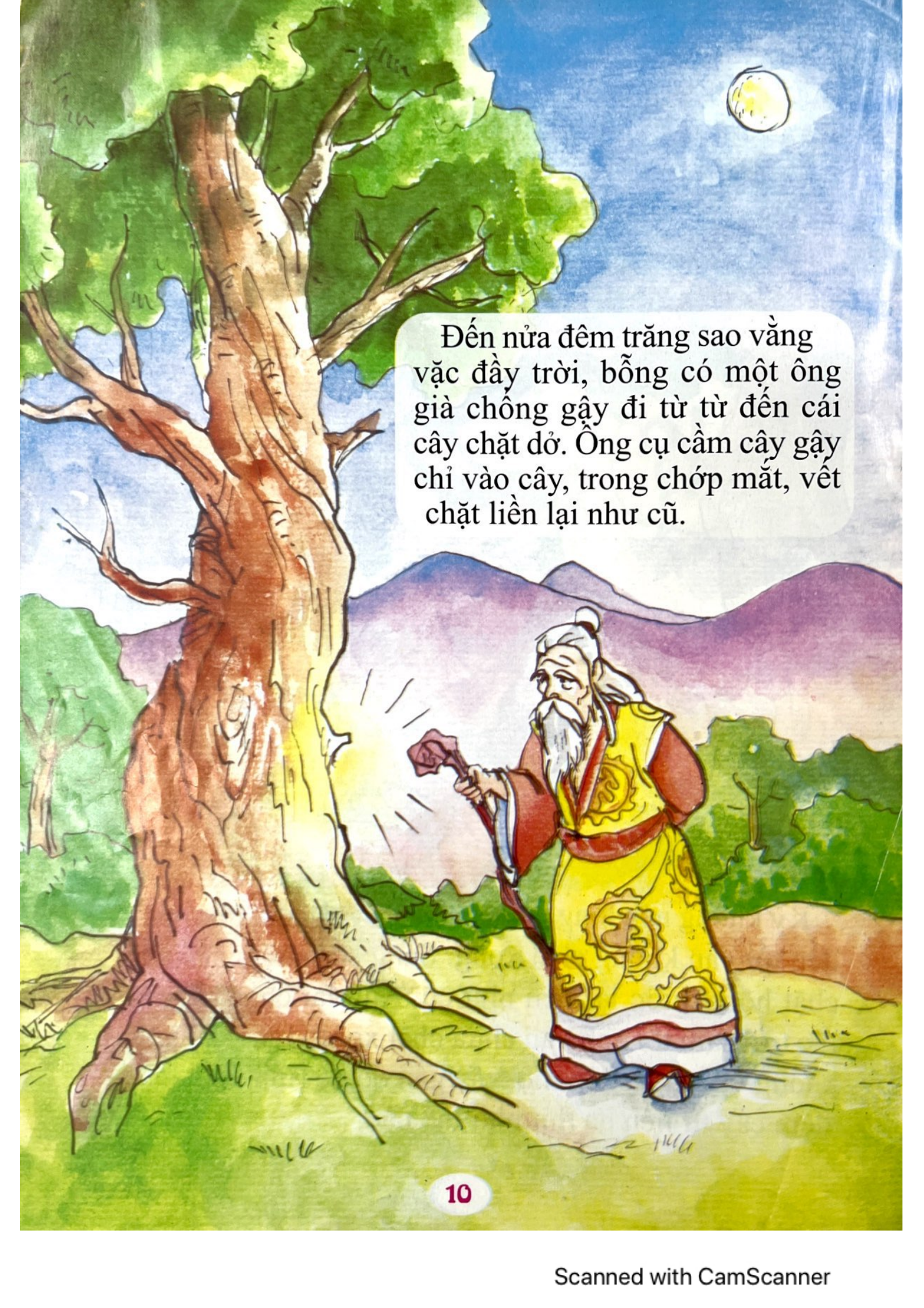

Sáng hôm sau, đến gốc cây định chặt tiếp thì Kỳ hết sức ngạc nhiên: Cái cây chặt dở hôm qua bây giờ lại liền vỏ như chưa có một vết búa nào chạm đến.

Kỳ không nản lòng và tiếp tục chặt cây đó, nhưng đến tối vẫn không chặt xong. Sáng sớm hôm sau vết chặt hôm trước lại liền như cũ. Anh lại chặt, nhưng lúc trời sẩm tối anh vẫn chưa chặt xong. Lần này anh không về mà leo lên một cây gần đó để rình xem ban đêm cây tự liền da thịt như thế nào.

Đến nửa đêm trăng sao vàng
vặc đầy trời, bỗng có một ông
già chông gậy đi từ từ đến cái
cây chặt dở. Ông cựa cầm cây gậy
chỉ vào cây, trong chớp mắt, vết
chặt liền lại như cũ.

Kỳ vội tụt từ trên cây xuống, chạy đến hỏi ông cụ:
“Tôi khó nhọc lắm mới sắp hạ được một cây lớn, sao cụ lại phá hỏng công việc của tôi như thế?” - Ông cụ đáp:
“Ta là Thái Bạch Tinh Quân đây, ta không muốn người chặt cây cổ thụ này. Thôi, ta cho người cái gậy, người đi tìm cây nhỏ mà chặt”. Nói xong cụ trao cho Kỳ cái gậy chống ở tay rồi biến mất.

Một hôm, đi chơi men bờ sông, Kỳ nhìn thấy con rắn lớn bị đánh dập đầu, đã chết từ lâu, Kỳ cầm cây gậy chỉ vào đầu rắn. Bỗng nhiên, con rắn sống lại, ngẩng đầu lên nhìn Kỳ rồi từ từ bò xuống sông.

Một buổi tối, Kỳ đang ngồi trong lều tranh thì một chàng thanh niên tuấn tú khăn áo chỉnh tề, đem châu báu đến tạ ơn Kỳ. Chàng xưng là Tiểu Long Hầu, con Long Vương ở biển Nam, bị trẻ chăn trâu đánh đập đầu chết ở bờ sông và được Kỳ cứu sống hôm nọ. Kỳ nhất định không chịu nhận lễ vật.

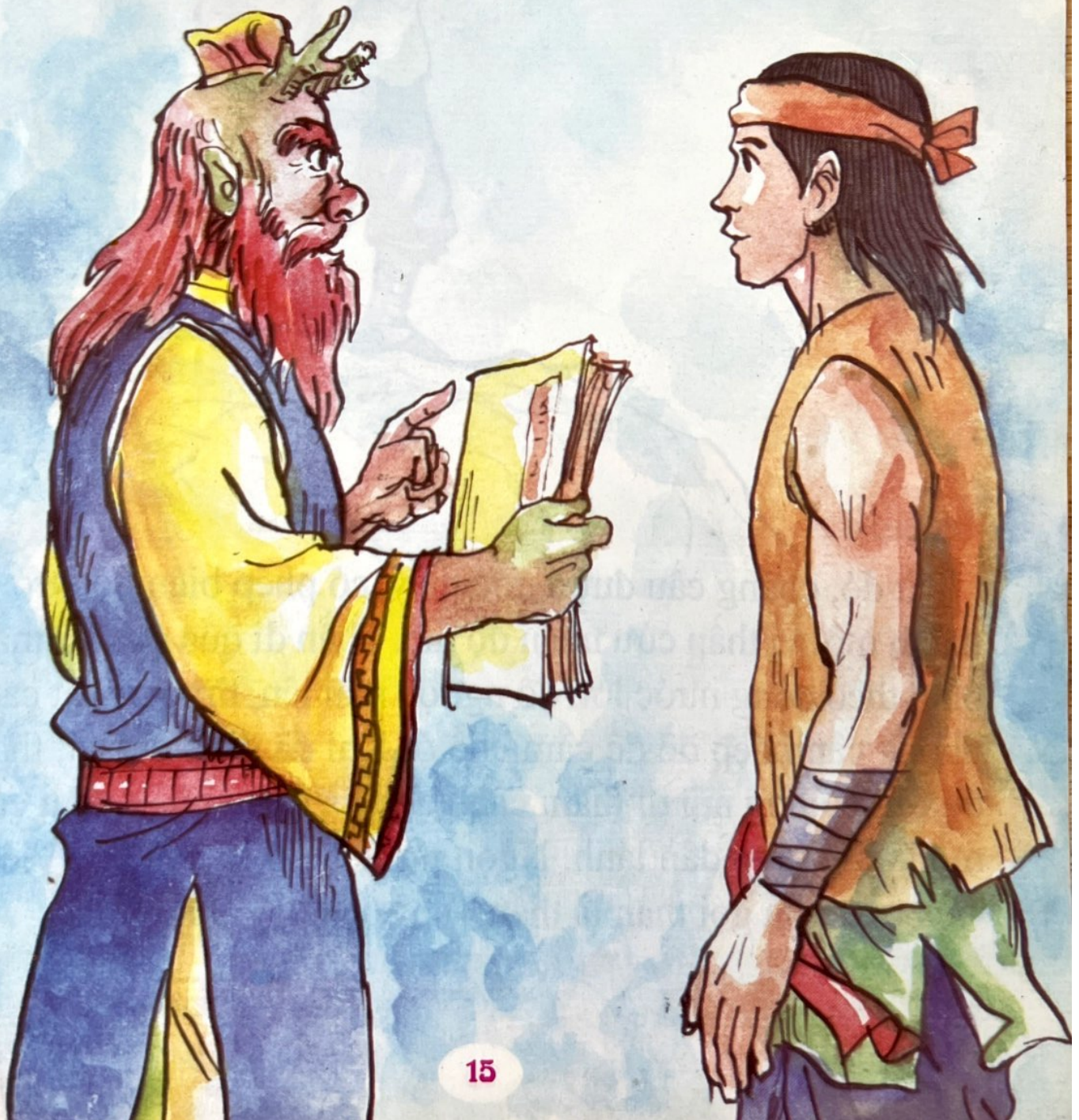
Chàng thanh niên có ý bán khoán, cố mời Kỳ xuống thủy cung chơi. Chàng đưa cho Kỳ một ống linh tê để rẽ nước đi xuống.

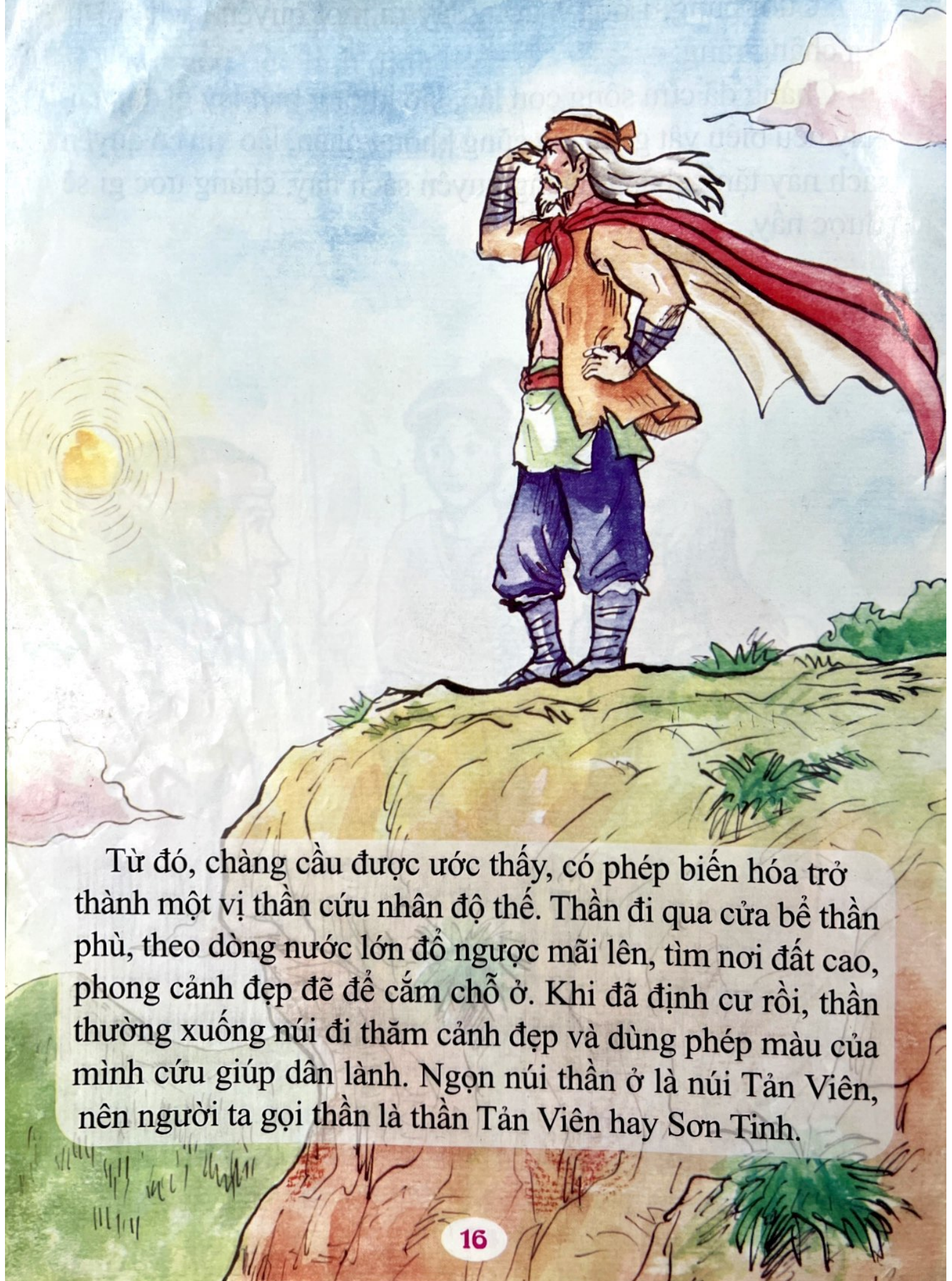
Thấy Kỳ xuống chơi, Long Vương rất lấy làm mừng rỡ, mở yến tiệc linh đình thiết đãi. Đến khi Kỳ về, Long Vương còn tặng chàng rất nhiều thứ lạ dưới biển, nhưng Kỳ nhất định không nhận.

Cuối cùng, Long Vương lấy ra một quyển sách nói với chàng rằng:

- Chàng đã cứu sống con lão, lão không biết lấy gì đáp lại. Nay nếu biếu vật gì chàng cũng không nhận, lão xin có quyển sách này tặng chàng. Dùng quyển sách này, chàng ước gì sẽ được nấy.

Từ đó, chàng cầu được ước thấy, có phép biến hóa trở thành một vị thần cứu nhân độ thế. Thần đi qua cửa bể thần phủ, theo dòng nước lớn đổ ngược mãi lên, tìm nơi đất cao, phong cảnh đẹp để cắm chỗ ở. Khi đã định cư rồi, thần thường xuống núi đi thăm cảnh đẹp và dùng phép màu của mình cứu giúp dân lành. Ngọn núi thần ở là núi Tản Viên, nên người ta gọi thần là thần Tản Viên hay Sơn Tinh.